

احکام اتانازی (قتل از روی ترحم)

احکام اتانازی (قتل از روی ترحم)

تسریع در مرگ بیمار

س ۷. «اتانازی» (۱) بر سه قسم است:

۱_ نوع فعال که با تجویز داروی کشنده از طرف پزشک به زندگی بیمار خاتمه داده می شود.

۲_ نوع انفعالی، به صورت خودداری از ادامه ی مداوا و زنده نگاه داشتن بیمار محتضر.

۳_ نوع غیر مستقیم، با قرار دادن داروهای به مقدار زیاد در دسترس بیمار تا بیمار شخصاً به زندگی پر رنج خویش پایان دهد.

استفاده از کدام یک بلاشکال است؟

ج. حفظ محتضر و تأخیر مرگ او واجب نیست، بنابراین قسم دوّم مانع ندارد؛ ولی هر کاری که موجب مردن او باشد، مثل دو قسم دیگر جایز نیست.

س ۸. از «اتانازی» در فارسی به «قتل از روی ترحم» و «بیمارکشی با ترحم» تعبیر می شود و به منظور کوتاه کردن مدت درد و رنج بیمار لاعلاجی است که بر اساس دانش پزشکی امروز، هیچ امیدی به شفا و یا بهبود او وجود ندارد اقدام به این کار چه حکمی دارد؟ آیا سرپرست یا نزدیکان بیمار می توانند به پزشک همچین اجازه ای بدهند؟

ج. جایز نیست و قتل نفس محسوب می شود.

س ۹. گاهی به جهت تعجیل در راحت شدن محتضر، به او مواد مهلکه (کشنده) تزریق می کنند؛ آیا این عمل جایز است یا نه؟ و در صورت عدم جواز، آیا عاملان این کار، در قتل او شریکند؟

ج. جایز نیست و در صورتی که موجب قتل شود، قصاص یا دیه آن واجب می گردد.

کشتن بیمار مرگ مغزی

س ۱۰. شخصی که در اثر آسیب مغزی درک و شعور و شنوایی و بینایی و حس خود را از دست داده و فقط قلب او می زند و حرکت می کند اگر کسی او را در این شرایط بکشد، آیا باید دیه کامل بپردازد؟

ج. بلی دیه کامل دارد.

س ۱۱. آیا می توان این بیمار را به همان حال باقی نهاد تا قلب او هم از کار بیفتد؟

ج. اگر دستگاهی به او وصل شده و برداشتن دستگاه موجب مرگ وی می شود، نمی توان چنین کاری را انجام داد.

۱. اتانازی یا یوتانازی (Euthanasia) در زبان یونانی به معنی «مرگ خوب» است. اتانازی در اصطلاح، شرایطی است که در آن، بیمار بنا به درخواست خودش به صورت طبیعی و آرام بمیرد. این شرایط معمولاً در بیماری های سخت یا دردناک یا درمان های طولانی مدت و ناامید کننده پدید می آید. در فارسی به آن «هومرگ»، «مرگ آسان»، «قتل ترحمی» یا «به مرگی» نیز گفته شده است.